

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 25.—
 za en mesec 2.—
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemajo mesečno . . 1.—80
Sobotna izdaja:
 za celo leto K 7.—
 za en mesec 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Inserati:
 Enostolpna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 33 v
 za dva- in večkrat . . . 25.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 Enostolpna pettivrsta po 60 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne deluje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vzni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun oštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

„Corriere della Sera“ o Slovencih. - Italijani obstreljujejo Trbiž. - Uspeh naših čet pri Delatinu. Angleški poraz ob Sommei.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 19. julija. Uradno:
 Italijani so zopet po obnovljeni ljuti pripravi s topovi napadli naše postojanke trikrat z močnimi silami jugozahodno od prelaza Borcola. Z ročnimi granatami, z ognjem strojnih pušk in s kamnitimi plazovi smo jih odbili. Živahen topniški ogenj na koroški bojni črti traja dalje v odsekih Bela in Rabelj. Ponoči so napadli oddelki alpincev na gori Mittagskofel; napad se je izjalovil po trdovratnem boju branilcev, ki so zaplenili eno strojno puško. Trbiž so obstreljevali Italijani zvečer s topovi. Italijansko topništvo je obstreljevalo posebno Dobrdoško planoto.
 Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

Rim, 17. julija 1916. V odseku zgornje doline Posina je poizkušal včeraj sovražnik ustaviti napredovanje naše ofenzive. Po živahnem združenem ognju mnogih baterij od Col Santo do Toraro je prešel s strašnimi silami na napad. Ne da bi bili čakali naskoka, smo izvedli protinapad. Po trdovratnem ročnem metanju smo odbili sovražnika na celi bojni črti. Tudi v mali dolini Tovo smo preprečili sovražni obkolilni poizkus naših postojank zahodno od Monte Seluggio z dobro zadevajočim ognjem. Sovražno topništvo je zopet obstreljevalo Cortina d' Ampezzo z nekaterimi granatami. V odgovor smo obstreljevali točke v dolini pri Dravi. Od časa do časa ogenj s topovi pri vходу v dolino Baccollana pri zgornjem Butu in pri Soči. Letalci so metali 15. t. m. bombe na sovražne tabore pri Folgariji. Včeraj so sovražni letalci živahno delovali; zračne napade so izvajali na razne kraje v dolinah Camonica in Adiza; škode niso povzročili nobene. Ogenj naših baterij je pregnal sovražne letalce, ki so nameravali preleteti Bergamo, Brescia in Padova. V zadnji noči je metalo pet morskih letal bombe na Treviso; en mrtvec, nekaj lahko ranjenih; škode ni bilo veliko. Sovražen hidroplan smo sestrelili; oba letalca sta mrtva.

Italijani o tretjem armadnem zboru.

Iz Cadornovih poročil je razvidno, da že tri tedne meče Avstrije iz njihovih novih postojank med Brento in Adizo, pa jih ne more vreči. Cadorna sedi topot na »suhem«, ne pride naprej. To je treba ljudstvu

na kak način povedati. Še več: Cadorna mora poročati o ponovnih krepkih protisunkih sovražnika, en dokaz več, da Rusi niso prinesli zaželjene razbremenitve italijanske bojne črte. Pa to bi se še ljudstvu dalo dopovedati. Ali »Corriere« se je tedne in tedne bahal z ruskimi števili o ujetnikih. Zato je sedaj v zagati. »Corriere« skuša sedaj tako pojasniti, da prvič v svojem življenju, prisiljen povdarja, kako izborna je avstrijska vojska. Posebno spoštovanje kaže do tretjega armadnega zbora, ki ga imenujejo elito cesarske vojske. »Enako kot cesar Viljem svojo prusko gardo, enako kot Napoleon svoje gardne polke, ima tudi avstrijski cesar svoj tretji armadni zbor kot posebno četo, ki je bila že v mirnih časih določena za to, da prodre na Italijansko. Tretjemu zboru je bilo pridržano častno mesto. To je najstrašnejši armadni zbor, močan tri divizije, najglobočje prešinjjen sovražstva proti nam. V graškem zboru so Slovenci, pri katerih je sovražstvo do Italije že od nekdaj močno vkoreninjeno. In ta zbor se je bojeval takoj v začetku ofenzive pod vodstvom nadvojvoda-prestolonaslednika na visoki planoti Sette comuni. Ko je nato prišla ruska ofenziva, so mislili nekaj časa, da bi s svežim lovrom ovenčani zbor poslali na vzhod. Videli smo ga izginiti iz najsprejnejših italijanskih črt, mislili, da je že v Voliniji; pa kmalu smo imeli vnovič opraviti z njim. Ostal je tu in to dokazuje predebro, kako velik nomen prisojla sovražnik vojski z Italijo. Pa ker je že pognan v beg in v Voliniji vsled natežjih izgub ogrožen, ne bo imel več prilike, da vnovič ojači svoje sile proti nam.«

Italijani o pomenu Trsta in Lvova za Avstrijo.

»Corriere della Sera« z dne 12. julija piše, brez dvoma po naročilu vlade: »Najziranje, da bo vedno večji poraz v Galiciji in Voliniji prisilil Avstrije, da oslabe laško bojno črto, je te dni splošno krožilo. Teoretično so smatrali italijansko bojno pozorišče za postransko bojišče. Mislijo se je, da se Avstriji, ko je tako zelo ogrožena ena njihovih glavnih bojnih črt, ne bodo pomišljali, da na italijanskem bojišču vse popuste in prinese pomoč na drugo mesto. Mi pa nismo tega mnenja, marveč sodimo, da se mora važnost bojišča meriti po strateških in političnih ciljih. Za Avstrijo more vendar biti Trst večjega pomena kot Lvov in Galicija. Pot na Dunaj vodi tudi preko Beljaka in Ljubljane, kakor je Na-

poleon to ponovno učil, in ne samo od Donave in nizine med Karpati in Sudeti. Gotovo tudi Avstrija ne smatra italijanskega bojišča kot postranskega. Kajti tu ima, kakor sedaj tudi polkovnik Repington omenja, milijon vojakov, med njimi nad 600.000 pešcev.«

Iz zadnjih bojev ob Soči.

Zagrebske »Novine« pišejo o zadnjih bojih ob Soči: Čast takim ljudem. Ena njihova stotinja je napodila v beg dva laška bataljona in še dva druga, ki sta jim šla na pomoč. Kadar naši napadejo, tedaj se jim ne more nobeden upirati, ampak se bore do zadnjega kakor levi. Pri tem jim je zelo pomagalo tudi naše topništvo. Nad 40 laških trupel je ležalo pred našimi žičnimi ovirami. Včeraj sem srečal prof. Srebrniča, kateri se je vrnil v Gorico. Šel je ravno proti uršulinskemu samostanu da vidi ako je res da je ta zavod podrt, kakor so mu pravili. V samostanu je naju sprejela prednica in nama razkazala zavod, ki je precej prizadet. Po dvorišču so pa skakali otroci. Kadar prično Lahi streljati, tedaj se skrijejo v kleti. Tudi samostanska cerkev je podrt. Sam oltar so postavili globoko pod zemljo. Vse je temno le večna luč gori. Šele ko prižge prednica električno luč, tedaj zapazim, kako moli nekoliko oseb in spomnim se pri tem časov prvih kristjanov. Ko smo si še ogledali vrt, sva z g. profesorjem odšla. Sploh me je vprašal g. profesor kdaj bi lahko šla na Sv. Goro. Odgovoril sem mu, da me je ravno te dni povabil neki častnik da naj grem na Podsabotino, a drugi teden bi mogli iti na Sv. Goro. Tako sva se razšla.

Popoldne sem odšel v Podgoro. Bošnjaki so ravno pokopavali mrljice, a obenem se jezili na Lahe, da jim neprenehoma podirajo grobove.

Te dni me je pozval k sebi zaslužni dr. Knaus, dekan v Št. Petru: »Pridi, dobil sem potom »Slovenca« od Marijinih družb rožne vence, svetinje in knjige. Razdeli jih tudi ti med svoje vojake.« To je jako dobro prišlo našim vojakom, saj jim je itak dolgčas. Hvala darovalcem! Da bi našli še veliko posnemovalcev!

Vablivo italijansko povelje.

Dunaj, 19. julija. (Kor. ur.) Iz vojne tiskovnega stana: Pri nekem italijanskem podčastniku so našli povelje, ki obeta za vsakega ujetega vojaka c. in kr. armade 20, za vsakega podčastnika 30 in za vsakega častnika 60 lir. To povelje, ki upošteva splošno znani kupčijski duh Italijanov,

gre tako daleč, da kliče vojakom: Nastopajte tako previdno, kakor se postopa na lovu; glejte na to, da boste obkolili sovražne patrulje in ubili poveljnika, ker se bodo potem takoj udali drugi. Izgubili boste sicer tako 30, oziroma 60 lir za poveljnika, zaslužili boste pa toliko večkrat po 20 lir, kolikor več vojakov boste ujeli. Srčnosti italijanskih vojakov to povelje ne zaupa dosti, ker konča takole: Proti nekaterim možem, ki znajo pravilno napredovati, sovražno topništvo ne opravi veliko, saj niti ne strelja za to na nje! Na lov proti Avstrijem! Dozdej zbranim vestem o razmerju med voditelji in vojniki italijanske armade se to poročilo dostojno pridružuje.

Laške častniške izgube.

Lugano, 19. julija. Kakor se poroča od zanesljive strani, so Italijani med avstrijsko ofenzivo izgubili naslednje častnike, ki so padli: 4 generale (Prestinari, Barardi, Giordana, Demaria), dalje 22 polkovnikov in podpolkovnikov, 33 majorjev, 147 kapitanov in 568 drugih častnikov.

Strategičen položaj Italijanov.

Gurh, 19. julija. »Tagesanzeiger« poroča iz italijanske bojne črte: Strategični položaj je postal zdaj za Italijane bolj brezupen, kakor je bil kdajkoli prej. Zaman se trudijo z neznansko težavnimi naskoki na sedanje avstrijske glavne postojanke na Monte Interotto, Monte Zebio in na Col Santo, ki so bile še pred dvema mesecema italijanske glavne postojanke.

Razstrelba smodnišnice v Borgo franco di Ivrea.

Turin, 19. julija. (K. u.) »Stampa« javlja, da je ponoči zletela v zrak smodnišnica v Borgo franco di Ivrea. Našteli so dozdaj 13 mrtvih in 24 večinoma nevarno ranjenih oseb.

Dr. Battistija izdali njegovi ljudje.

Meran, 19. julija. K ujetju dr. Battistija se poroča, da so ga njegovi od nas ujeti ljudje izdali, ko se je pri umiku iz Monte Corno skrnil med italijanskimi trupli. Dr. Battisti se je delal mrtvega in je čakal na priložnost, da bi ušel k svojim ljudem. Ujeti alpinisti njegove čete so pa spoznali komedijo, ki jo je igrali in o tem sporočili našim ljudem.

Lahi časte veleizdajalca Battistija.

Lugano. »Stampa« poroča, da bodo v Rimu prirejali v spomin usmrtenemu veleizdajalcu Battistiju slovesnosti. Eno

LISTEK.

Zlatomašniški jubilej vlč. gosp. mons. Iv. Koavčiča v Gorici.

V Gorici, 17. julija 1916.

Bil je res dan, kakor ga je Gospod naredil! Vse se je takorekoč strnilo, da je postalo to slavlje čim najbolj vzpodbudno, sveto-iskreno in nepozabno. Najlepše solnce je sevalo na nebu; v soboto, dan prej, je v popoldanskih urah po dolgem odmoru dež vse zopet osvežil in poživil; nebo je bilo jasno; nikjer nobenega prahu; narava in z njo ljudje kakor prerajeni.

Mir je bil tudi na celi bojni črti krog Gorice. Topovi so počivali. Le redkokdaj se je zaslišal kak strel ali kak tresk in še ta je bil daleč kje.

Zato pa so ljudje prihajali od vseh strani v stolnico, kjer se je imela ob 10. uri slovesnost pričeti. Zlasti mnogo jih je prišlo iz Solkana, kjer je mons. Kolavčič 28 let — večino svojega mašniškega 50 letnega delovanja — preživel. Solkanci so hoteli pokazati, da svojega prejšnjega župnika niso pozabili. Županstvo mu je imenom cele občine že prej častilo; žene in dekleta so

desetletno zvesto mašniško delovanje pred storile to še posebej in mu pri tej priliki poklonile krasen šopek cvetlic. Mnogo ljudi je došlo tudi iz Šempetra, rojstnega kraja našega jubilanta. Tudi tamošnje županstvo mu je izrazilo svojo častitke.

Tako je bila stolnica polna pobožnega ljudstva, ki je hotelo počastiti mašnika, ki je živel vedno med ljudstvom. Prelep je bil pogled v presbiterij, tja gor pred veliki oltar. Dolge iz lovorjevih listov in cvetlic spletene girlande so se vile od stropa dol nad presbiterijem ter krasile zelo lepo napravljene embleme, ki so se nanašali na današnjo redko cerkveno slovesnost. Tam na epistolski strani se je nahajal naš zlatomašnik v pontifikalnem ornatu, obdan od velike asistence; nad njim pa smo čitali pod papeževo in cesarjevo sliko napis: Devotus et ecclesiae et patriae — Mož i cerkvi i domovini iz srca vdan.

Da, to je naš zlatomašnik — iz srca vdan i cerkvi i domovini! Zato pa je ob tem dejstvu polnilo srca vseh neko čudovito slavnostno zadoščenje, da prisostvuje zlati maši sam priljubljeni generalmajor s tolikimi odličnimi zastopniki častniškega zbora in da ji prisostvuje tudi c. kr. okrajni goriški glavar baron Baum s svojim sorem-

stvom. Pogled v presbiterij je nudil nekaj nepopisno svečanega: svetna oblast, reprezentirana po svojih najvišjih tukajšnjih vojaških in civilnih organih, je dajala svoje priznanje služabniku Cerkve — možu, ki je v petdesetletni nepretržni zvesti službi svoje življenje dan za dnevom prinašal na oltar Boga in domovine.

V presbiteriju so bili navzoči še zastopniki vseh štirih župnih cerkva v Gorici, potem oni frančiškanskega in kapucinskega samostana, dva vojna kurata p. n. gg. Mikšič in Cvetanović, končno vlč. gg. Jakob Rejcek, župnik iz Solkana; Fr. S. dr. Knava, dekan iz Šempetra; Alojzij Novak, dekan iz Črniča.

Slavnostni govor je imel vlč. g. mons. Fr. Castelliz. Govoril je slovensko, italijansko in nemško. Med grobno tišino so ga vsi z največjo iskrenostjo poslušali, ko je tako mojstrsko dovršeno, tako presrečno in lepo izvajal, kak pomen ima spominski dan zlate svete maše pred Bogom, kaj pomeni za verno ljudstvo in za slavljenca samega. Mnogim mnogim so se prikradle solze ginjenja v oči, ko so ob govornikovih besedah kakor v duhu pričeli gledati na tolikega dela in tolikih muk, tolikih molitev in tolikih skrbi in tolike ljubezni polno petoltariem. Na prižnici, v spovednici, v šoli

in ob bolniški postelji in po domovih, kjer stiska srce temna beda, pekoča bol in moreča skrb. Tu so imeli priliko, stati pred prelepo sliko mašniškega delovanja tudi oni, ki do sedaj morda še nikdar take prilike niso imeli!

Mirno je šlo potem sveto opravilo svojo pot dalje. Dvrseno petje je pod vodstvom preč. g. Fr. Setničarja polnilo svete prostore ter se z zvoki mogočnih orgel spajalo v najlepšo harmonično celoto s svetim pravilom pri oltarju. Tu je bil mir, tu molitev, tu dvig do neba — tu v bojni črti, sredi tolikega razdejanja! Poezija zares sveta in nebeska in srce zares do nebes dvigajoča, kakor je morda samo tu ob vznemirju Sv. Gore v Gorici mogoče!

Po sv. maši, ki se je končala s cesarsko pesmijo, so slavljenca čestitali. Generalmajor, obdan od svojih častnikov, mu je prvi izrazil svoje častitke, potem c. kr. okrajni glavar baron Baum, nato drugi. Globoko ganjen je vlč. g. zlatomašnik odgovarjal na besede generalove: odkar je pričela vojska, moli vsak dan za presvetlega vladarja, za vojake, za domovino, za zmago, za časten mir. — Slovesnost je minula.

Ko se je pa malo pozneje vlč. g. zlatomašnik nahajal v prijateljskem krogu svo-

cest nameravajo imenovati po njem, na »Palazzo di Venetia« bodo napravili spominsko ploščo. Poleg narodnega junaka Oberdanka (ki je bil tudi avstrijski veleizdajalec, op. ur.), seveda ne sme manjkati še Battistija.

Še en iredentist padel.

Bolcanj, 19. julija. Na južnem Tirolskem je padel v bojih prejšnji urednik tržaškega »Piccolo« Tevinl.

Nemčija — Italija.

Bern, 18. julija. (K. u.) Bernski »Intelligenzblatt« razpravlja o razmerah med Nemčijo in Italijo in izvaja: Glede na vojno napoved Italije Nemčiji, ki jo posebno pričakuje francosko časopisje, časopisje ne nastopa za njo, ker se posebno kmečki sloji boje posledic. Vsekakor ne more biti govora o vojni napovedi Italiji.

Lugano, 19. julija. »Messagero« poroča, da se je vrnilo zadnje dni iz Nemčije in iz Luksemburga 8000 italijanskih delavcev.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 19. julija. Uradno: Nobene izpremembe. Južozahodno od Moldave smo zopet odbili nekaj ruskih sunkov. V gorah in gozdovih pri Jablonici in Zabjeh se je razvil boj v veliko posameznih prask. Naše čete so zapobile južozahodno od Delatina tiste ruske oddelke, ki so prodrli na zahodni breg Pruta, čez reko nazaj; ujeli smo tam 300 mož in zaplenili 2 strojni puški. Bolj severno od tam nič važnega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 19. julija. Veliki glavni stan: Vojna skupina maršala Hindenburga.

Naši hrabri polki so zrušili južno in južnovzhodno od Rige ponovne ojačenosti silami podvzete napade Rusov; izgube sovražnika so bile izredno visoke.

Vojna skupina maršala princa Leopolda Bavarskega.

Položaj na bojni črti se ni izpremenil. Skupine naših letal so vrgle uspešno veliko bomb na kolodvor Horodzieja in Pogorjelzy, ki ležita na progi Minsk v smeri proti Baranovičom, kjer so prevažali čete.

Vojna skupina generala pl. Linsingena.

Sovražnik deloma živahnejše strelja posebno pri Stohodu kakor tudi zahodno in jugozahodno od Lucka.

Armada generala grofa pl. Bothmerja.

Nobenih posebnih dogodkov. Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 17. julija. Uradno: Zahodno bojišče. Volinija. Vzhodno in jugovzhodno od Svinuhov so hlabre čete generala Saharova strle odpor sovražnika. V boju pri vasi Pustomyly (10 kilometrov jugovzhodno od Svinuhov) smo ujeli več kot 1000 avstrijskih in nemških vojakov, osvojili tri lahke in dva težka topova, kakor tudi strojne puške, poleg tega obilo drugega plena. V teh bojih je bil na nogi ranjen hrabri general Dragomirov. Ob Spodnji Lipi naš napad krepko napreduje. Sovražnik se tu ljuto upira. V bojih na tem prostoru so ujele naše čete 226 častnikov, 5872 vojakov in zaplenile 24 topov med njimi 12 težkih ter

strojne puške, nadalje nekaj tisoč pušk in mnogo drugega materiala. Poleg tega smo tu ujeli še 51 častnikov in 2165 mož. Skupno število v Voliniji dne 16. julija ugrabljenih ujetnikov se je povišalo na 317 častnikov in 12.637 vojakov. Plen se je zvišal na 30 topov, med njimi 17 težkih (10 cm, 6 in 7 colskih) in veliko število strojnih pušk, ter množino drugega materiala. Pri Rigi so se na obeh straneh vršili boji, ki so za nas ugodno potekali. Osvojili smo sovražne jarke ter ugrabili ujetnike.

17. julija zvečer. Zahodno bojišče. »Zeppelin« je preletel Rigo in vrgel na različne mestne dele 13 bomb. V Voliniji na levem bregu Lipe potiskajo naše čete sovražnika dalje nazaj. Število ujetnikov še vedno raste. V Bukovini jugozahodno od Kimpolunga so prodrli oddelki naše konjenice na črti Kirlibaba—Maimaros-Sziget.

RUSKI NAPADI V BUKOVINI.

Vojni tiskovni stan, 19. julija. (Poročilo vojnih poročevalcev potrjeno po vojnem tiskovnem stanu.) Medtem ko se razvijajo v Voliniji le večji topniški boji, poizkušajo močni ruski oddelki v Bukovini za vsako ceno napredovati. Včeraj so odbile avstrijske čete južozahodno od Moldave kakor tudi severno od Capilberges močne napade Rusov z največjimi izgubami za sovražnika. Rusi zelo živahno delujejo pri zgornjem teku belega in črnega Čeremoša; boji so se razvili tam v obliko razcepljenih bojev vsled ozemlja. Povsod so se zadržali ruski sunki, sovražnik ni mogel nikjer napredovati. Tudi južozahodno od Delatina, kjer se je Rusom prvotno posrečilo, da so nekoliko potisnili nazaj naše najsoodrednejše črte, so naše čete prijele obkoljevalno čez Prut prodrlega sovražnika s protinapadom in ga vrgle čez reko z velikimi izgubami zanj. Sovražnik nam je prepustil ujetnike. Ruski begunci pripovedujejo, da so bile izgube Rusov v Bukovini v zadnjih dneh zelo težke in da bodo nastopile zdaj nadaljnje rezerve. V vseh okolnostih poizkušajo zdaj Rusi tam priboriti uspehe.

K BOJEM PRI BUČAČU.

Lvov, 17. julija. »Gazeta Poranna« poroča iz Podhajca: V mestu vlada popolno pomirjenje in zaupanje glede bodočnosti, čeravno se sliši od Strype neprestano gromenje topov. Bistveno vpliva na razpoloženje prebivalstva obnašanje vojakov, ki prihajajo s fronte in prinašajo najboljše vesti.

MIRNO RAZPOLOŽENJE V PODHAJCU.

Krakov, 17. julija. »Czas« posnema po »Novem Vremenu« naslednje poročilo o zadnjih bojih pri Bučaču: Iz mesta Jazlowice, katero so zasedli Rusi in katero je bilo nekdanje tako veliko kakor Lvov, se poroča, da ni ostalo od tega kraja nobene sledi več. Izginile so zgodovinske razvaline gradu Jaslowieckih, dalje grad princa Poniatowskega iz VIII. stoletja, starodavna cerkev z nagrobnim spomenikom Gomulkovim, dovršeno lepa stavba iz XVII. stoletja in mnogo drugih dragocenih spomenikov gradbene umetnosti. Od zgodovinskega mesta ni ostalo drugega nego prostor, na katerem je stalo. Razdrti strelski jarki, uničeni gozdovi, vrste križev na grobovih padlih junakov spominjajo na velike boje, ki so se vršili tu v orjaški borbi. »Czas« pripominja, da ni znano, če so se mogle rešiti tamošnje umetnine.

RUSKI VOJI STOJE.

Kolin, 19. julija. »Times« so pisale (»Köln. Ztg.«) pod glavnim nadpisom: »Ruske armade stoje« in z drugim debelim nadpisom: »Zopet vojska v strelskih jarkih!« da bojna črta generala Brusilova zopet stoji. Po skoraj

šesttedenskem neprestanem besnem premikanju so njegove čete večinoma zopet zapletne v boj v strelskih jarkih. Na obeh bregovih Stohoda se pripravljajo topništvo na nov boj. Tudi v Galiciji se postojanke niso izpremenile. Le za 2 km zahodno od Stripe so ujeli Rusi zopet zapletene v boj v strelskih jarkih. Vičih je ugasnila, kakor vse kaže. Rusi so tu dosegli le malo uspehov. Čete generala Ewersa stoje nad 8 km vzhodno od Baranovičev.

RUSI ZDAJ ŠE NISO ZMAGALI.

Stockholm, 19. julija. Vojaški kritik »Reclji« sodi, da če se tudi hvalijo ruski uspehi, se mora le pripoznati, da je nad vse pričakovanje krepki odpor avstrijskih čet zabil, da niso prebili sovražne bojne črte in da se za zdaj o kaki zmagi ne more govoriti. Glede na hrabrost ruske armade in z ozirom na premoč, s katero razpolaga Rusija, ruski narod pričakuje v doglednem času zmage, a zdaj bi bilo še prezgodaj o zmagi govoriti, ker dokler še avstrijska bojna črta trdno stoji in so jo umaknili le na nekaterih mestih, nepristranski opazovalec o kaki odločilni zmagi ne more govoriti.

PRI HINDENBURGOVI ARMADI.

Kolin. Vojni poročevalec »Kölnischer Zeitung« v glavnem stanu maršala Hindenburga je poročal 18. t. m.: Južno od Smorgona je naša bojna črta vedno pripravljena, a razburjenja ni. Pripravlja se vse na bodoče boje, če bodo Rusi napadali. Vse je pripravljeno na takojšen nastop, naši topovi motijo povsod sovražnika, kjer kaj dela. Natlačno se opazuje, kaj dela sovražnik pred svojimi jarki in v njih. Posebno naše patrulje se odlikujejo in nadvladujejo prostor do sovražnih postojank; njih poizvedovanje doseže več, kakor dosežejo Rusi s svojimi privezanimi zrakoplovi. Sovražni topovi so zdaj zelo tihi, prej so strašno tratili strelivo, ne da bi jim bilo to kaj koristilo; le ponoči se sovražno topništvo od časa do časa razburi in poizkuša rušiti naše ovire in razna druga varnostna dela. Samo v posameznih odsekih nastopajo poleg topništva tudi lahki in težki letalci min, a resno ne morejo motiti naših namestov in nam tudi ne zadajajo izgub. Iz sovražnih vrst prihajajo dan za dnem dezertjerji pred naše žične ograje in vnosijo, naj jih izpustimo skozi. Ti elementi sovražne armade, ki niso vedno slabi in neinteligentni, so nam iznova potrdili, da tudi v prostoru pri Smorgonu sovražnik močno čuti izgube, kar znižuje pogum čet.

SMOTRI RUSKE OFENZIVE.

Berlin, 18. julija. »8 Uhr Blatt« poroča z ruske meje: »Ruski Invalid« opozarja v svojem zadnjem poročilu o položaju, da namerava izvesti ruska ofenziva sledeče tri velike strategične naloge:

1. Vlom na Ogrsko.
2. Osvojitev Lvova.
3. Osvojitev Brest-Litovskega.

Prva dva smotra sta glede na zadnji smoter zdaj v ozadju. Ruska ofenziva je sicer dosegla več uspehov, a pogreša še pravega uspeha, s katerim bi se približala velikemu smotru. Strašna dolžina bojne črte je dokazala, da razpoložljive moči niso primerno razdeljene; glavnemu delu zato pri odločilnem sunku manjkajo potrebne sile. Počakati se morajo bodoči tedni, ker dozdaj niso še izigrali vseh čet, s katerimi razpolaga Rusija.

MINISTRSKI SVET PRI CARJU.

Stockholm, 19. julija. V carjevem glavnem stanu je zboroval zopet ruski ministrski svet. Razpravljali so o nevarnosti dovoza armadi. Minister za zgradbo potov Trepov je dokazoval, da prevozi streliva na enotirni železnici Arhangel'sk Moskva niso izpeljiva naloga. Navedena železnica more prevažati le petino tiste množine streliva, ki jo zdaj potrebujejo. Rusija je glede na dovoz streliva navezana na inozemstvo. Brezštevilni transporti ranjencev zavirajo promet na bojno črto. Na železniški progi Rokitno-Kijev vozi vsak dan 50 vlakov z ranjenci. Nujno potrebno je, da se izpopolnijo železniški polki. Ker so zadnji čas premestili vse razpoložljive čete, da so pokrili primanjkljaje pehote. Šuvajev je zelo razburjen ugovarjal Trepovu. Radi nereda na železnica je zašla armada v največjo nevarnost. Pomanjkanje streliva pomeni, da se opuste uspehi, ki so se dozdaj dosegli. Ker na bojni črti primanjkujejo živila, je v zadnjih tednih padel pogum vojakov. Vojno vodstvo ne more izdelati nobenih načrtov, če se ne zagotovi vprasanje o preskrbi z živili! Zunanji minister Sazonov je poročal o rumunskem protestu, ker se je zaplenilo strelivo. Šuvajev je izjavil, da se Rumuniji zaplenjeno strelivo ne more vrniti, ker so ga razdelili že med posamezne čete. Sklepal ministrski svet ni. Ko so odpotovali ostali člani kabineta, so ostali še v glavnem stanu Sazonov, Šuvajev in Trepov, da se še dalje posvetujejo.

Stockholm, 19. julija. Tukajšnja poročila iz Petrograda javljajo, da se ba je na posvetih v glavnem carjevem stanu posvetujejo tudi o možnosti miru.

GOVORICA O RUSKEM MINISTRSKEM SVETU.

Stockholm, 19. julija. Tukajšnji listi so dobili iz Petrograda vesti, da se je v glavnem stanu pri ministrskem posvetovanju govorilo tudi o možnosti mirovnega sklepa. »Morningpost« in za njo še bolj določno Reuter poročata iz Petrograda, da so v številnih vplivnih krogih mnenja, da bi Avstrija zopet iztegnila tipalnice za poseben mir, kajti nobeden izmed njih nima proti nji takih čustev, kakor vsi proti Nemčiji.

PRAGA — URADNI SEDEŽ ČRNOVIŠKEGA MAGISTRATA.

Praga, 19. julija. Črnoviški magistrat poroča praškim listom: Provizorni magistrat deželnega stolnega mesta Črnovice je premedil svoj uradni sedež v Prago, kjer je pričel delovati v uradnih prostorih, ki mu jih je dalo na razpolago predsedstvo praškega mestnega sveta.

OPUSTOŠENJE V DUBNU.

Krakov, 18. julija. »Czas« poroča po »Ruskim Vedomostih« iz Dubna: Mesto je kakor kup razvalin in zapuščeno. Drevesa so posekana. Rusi so bili obkolili mesto v obliki loka od treh strani in ga od treh strani obstreljevali. V mestu samem ni videti sledov bojev. Primeroma najboljše ohranjena je še ruska cerkev. V gradu princa Lubomirskega so izstrelki težko poškodovali v umetniškem oziru dragoceno sprejemno dvorano in celo vrsto drugih soban. Grajski stolp je še ohranjen, a je tudi preluknjan. Vrtovi in hišice, ki so si jih bili napravili ruski vojaki, so še nepoškodovane. Drugo je vse opustošeno.

PREOSNOVA IZDELOVANJA OROŽJA V RUSIJI.

Kodanj, 18. ulija. Ruski ministrski svet je sklenil, naj se preosnova izdelovanje ruskega streliva, da se samoosvoji Rusija od Anglije. Preosnovo so že izvedli in sicer deloma po angleškem, v glavnem pa po nemškem vzorcu. Vse izučene delavce nameravajo odpoklicati z bojišča in jih zaposliti v tvornicah streliva.

UKREPI PROTI FINSKI.

Bazelj, 19. julija. »Baseler Nachrichten« poročajo iz Stockholma: Petrograjski ministrski svet je sklenil, da bo poobjstril ukrepe proti Finski in da bouvedel s silo ruščino pri vseh finskih uradih in v finskem deželnem zboru.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 19. julija. Veliki glavni stan: Pešpolk št. 26 iz Devina in polk iz Altenburga sta v trdem boju sinoč zopet iztrgala Angležem pri Somme vs Longueval in sosednji gozd Belleville; izgube Angležev so bile zelo krvave, poleg tega so naši ujeli 8 častnikov, 280 mož in je prepustil sovražnik našim znatno število strojnih pušk.

Napade sovražnika na naše postojanke severno od Owillers kakor tudi na južni rob Pozieres smo ustavili že z zapiralnim ognjem; uspehi niso nikjer.

Južno od Somme so se izjalovili francoski delni napadi severno od Barleux. Drugod niso prvih nastopov presegli. Na

jih duhovnih sobratov, tedaj je kakor najhvaležnejši otrok kazal na milosti in izredne dobrote, ki mu jih je božja previdnost v njegovem življenju delila. Vsaka njegova beseda je razodevala globoko hvaležnost do Boga. Spominjali so se navzoči lastnosti, ki dičijo zlatomašnika: njegove globoke vernosti in njegovega neomahljivega zaupanja v Boga; njegove otroške vdanosti do prebl. D. Marije; njegove ljubezni do otrok, do bolnikov in do sovražnikov, ter jih postavljali sebi in drugim v zgled. Vlč. g. Jakob Rejec, župnik v Solkanu, pa je vlč. g. mons. Kolavčiču, ki je bil neposredno pred njim župnik v Solkanu, spesnil krasno priložnostno pesem, s katero mu je pri sestanku izrazil na najlepši način častitke vseh navzočih. Pesem se glasi:

Prečastnemu

monsignoru IVANU KOLAVČIČU
ob njegovi zlati sv. maši v Gorici dne
16. julija 1916.

Ne eden, dvojen jubilej
Je v letu tem in dobi tej,
Spomin je groze in moritve,
Spomin daritve in molitve. —

Prešlo je let zdaj petdeset,
Ko groze se je tresel svet,
Ko puške in topovi so tulili,

Morilni meči se svetili,
Ko za cesarja, mili dom
Junaki šli so v bojni grom.
A med prestrašno to vrvenje
Se čulo milo je zvonjenje,
Pobožno ljudstvo v božji hram
Hiti od tu in tam.
Pozabljeni so zdaj topovi,
Bude se v srcu upi novi,
Ker božji blagoslov
Na ljudstvo živa mašnik nov,
Ki jagnje božje povzdiguje,
Za mir domovja je daruje.
In morda nova maša res
Sprožila mir tedaj je iz nebes. —

Takratni novomašnik
Bil Ti si, dragi zlatomašnik!
A kakor Ti zdaj v sreči svoji,
Praznujejo s Teboj topovi
Petdesetletni jubilej
V pregrozni dobi tej.
Kar je v domovju blagega,
Kar srcu vsakemu je draga,
Kar čuva kot zaklad junak,
Vkončati hoče nam sovrag.
Podirajo, oh, nam domovi
In božji se hramovi.
A ljudstvo stoka in ječi,
Resitve od nikoder ni.
Kaj, od nikoder morda?
Čui! »Sursum corda«

Tako prečastni jubilar
Tvoj danes klical je altar,
Molitve si v nebesu nosil,
Miru in milosti nam prosil.
O, da nebeški Gospodar,
Sprejel bi Tvoj prosilni dar,
Da, kot ob Tvoji novi maši,
Bi domovini naši
Tvoj zlati jubilej
Izprosil mir od mej do mej. —

A, ko se dan miru in sreče
Med nami zaleskeče,
Tedaj naj božje se Srce
Ozira milostno na Te,
Da let še mnogo cerkvi sveti
In domovini služil boš oti.

× × ×

Bil je res dan, ki ga je Gospod naredil.
Naredil ne samo v veselje vlč. g. zlatomašniku, ampak po njem tudi v veselje vsi goriki duhovščini, ki požrtvovalno in zvesto vztraja na svojem mestu. Naš vlč. zlatomašnik je njo predstavljaj! In ko je prošlo nedeljo svetna, vojaška in civilna oblast njega častila, je častila gorisko duhovščino sploh, ki na svojih mestih kakor vlč. g. zlatomašnik zvesto služi Bogu in domovini.

desnem bregu Moze je nadaljeval sovražnik svoje brezuspešne napore proti našim črtam na »Mrzli zemlji«. Podjetje neke nemške patrulje je uspelo severno od Ban de Sept.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

18. julija ob 11. ponoči. Južno od Somme je bilo podnevi primeroma mirno. Sovražnik svojih poizkusov proti Maisonette ni ponovil. Nemce smo pregnali iz nekaterih hiš vasi Biaches, katere so držali še zasedene. Na ostali bojni črti nobenih važnih dogodkov.

Zmaga ali polom.

Berlin, 19. julija. »Vossische Zeitung« poroča iz Londona: Zadnje dni so se izjavili resni politiki in parlamentarci o političnem in o vojaškem položaju v sledečem smislu: V bodočih dveh mesecih se mora zlomiti odpor Nemčije, če se to ne bo zgodilo, bo Nemčija dokazala, da je nepremagljiva. Ofenziva v Franciji je večinoma naslonjena na angleške sile, ki niso neizčrpne, kar mora vedeti vsakdo; te žrtve se tudi ne morejo prenašati mesece in mesece. Če te sile ne bodo zadoščale, da bi potisnile Nemčijo na nemško ozemlje, se bo moralo pripoznati vojaško ravnotežje; z drugimi besedami: pripoznati se bo moralo, da se v teh dveh mesecih zmaga ni priborila. Dognati se bo tudi moralo, če more Nemčija gospodarsko prebiti. Odkar se je pričela vojska, so se zaloge v Nemčiji povžile. Kljub vsemu zasledovanju se angleškemu časopisu ni posrečilo, da bi bilo dognalo en sam slučaj smrti vsled lakote v Nemčiji. Še štiri tedne in novo žetev bodo pospravili. Tudi gospodarska vojska zaveznikov potem ne bo mogla računati na gospodarsko zmago. V dveh mesecih bomo toraj videli, kako se bo končala vojska, katero kot blazen čin potem ne bomo nadaljevali.

Pozimi vojske najbrže ne bo več?

Amsterdam, 19. julija. Londonski zaupnik »Vossischer Ztg.« javlja: V tajni seji francoskega senata je zagotovil ministrski predsednik Briand, da bo pravočasno obvestil zbornico in senat, če bo pričakovati nove vojske pozimi. Pristavil je, da zavezniki nove vojske pozimi ne pričakujejo.

Dogodki na Balkanu.

Prva cesta v Albaniji. — Smrtne nevarnosti od škorpionov.

Na hribu nad Skadrskim jezerom stoji steber, na katerem je vklesanih nekoliko števil, ki nam nemo pravi, da se tukaj pričinja prva albanska cesta, ki bo ta divji kraj zvezala z Evropo. Cesta je dolga 60 kilometrov; pričinja se severno od Skadra in pelje ob jezeru proti Črni gori. Zgradba te ceste je brez dvoma največja častnejše prometno delo tehnike. V krajih, kjer so bili osli in mule edina prometna sredstva za prenašanje majhnih tovorov in sicer le ob lepem vremenu, se sedaj vidi široka cesta, mostovi, prehodi. Z največjimi težavami se gradi cesta, ker so se različnim zemljiščnim in vremenskim oviram pridružili tudi škorpioni, ki so posebno nevarni delavcem, ki delajo v skalovju; nekateri so že bili pičnjeni, eden je pa celo v strašnih mukah tudi že umrl. Ali vse to ne ovira naše hrabre vojske, katere je v teh krajih v resnici prva nositeljica prosvete. Sama cesta je zamišljena kot velika vozna cesta, vendar se more brez velikih izprememb pregraditi v železniško progo. Cesta je že izročena prometu razen nekega 400 m dolgega mostu, kateri še ni dogotovljen zaradi potežkoč pri dobavljanju potrebnega materiala.

Grška demobilizacija.

Lugano, 19. julija. »Corriere della Sera« poroča, da se je tudi v Epiru začelo z demobilizacijo. Orožje spravljajo francoske oblasti, ki so izgnale več Grkov zaradi vohunstva. — »Esti Ujsag« poroča iz Aten, da je demobilizacija vzbudila veliko ogorčenje med častniki 8. divizije, ki so prosili za odpust iz službe.

Rumunija nam zopet daje koruzo.

Bukarešt, 19. julija. (K. u.) Ker bo rumunska letina koruze vsled zadnjega dežja bistveno boljša, je glavni izvoznik odbor določil, da se ima nadaljevati z izvozom koruze in druge kupčije z osrednjima silama. Hkrati pa so izdali stroge odredbe, da 50 odstotkov ostane res v deželi. Dokler letošnja letina ni popolnoma ugotovljena, je vsak izvoz pšenice prepovedan. (To je do 28. avgusta. Političen namen in pomen teh stvari glej v včerajšnjem »Slov.« Op. ur.)

Rumunija se boji kužnih bolezni.

Bukarešt, 19. julija. (Kor. ur.) Razun iz Avstrije manjkajo iz sosednjih dežel zanesljiva poročila o nalezljivih boleznih in zato je ministrski svet sklenil, da so za donavski promet iz Avstrije, Srbije in Bolgarije odprta samo pristanišča Severin, Giurgevo, Braila in Galac, za pomorski promet

iz Bolgarije samo pristanišče Konstanca, po suhem pa samo kraj Oborište. Na rumunskih mejnih postajah preiščejo vse potnike v zdravstvenem oziru v smislu pariške konvencije iz l. 1903.

Islam v vojski.

Turški prostovoljci ujeti nad 6000 Italijanov.

Boji v zahodnem bojišču. — Perzijski prostovoljci na strani Turkov.

Carigrad, 18. julija. (Kor. ur.) Glavni stan objavlja: Zadnja poročila o uspešno izvedenih vojaških operacijah v Tripolisu in proti Angležem v zahodnem Egiptu javljajo, da vodi tam naslovni paša Nuri bej podjetja mohamedanskih prostovoljcev; ki živi, dasi je angleško vojno vodstvo poročalo, da je padel v neki zadnji bitki in da svojo nalogo sijajno izvaja. V zadnjem boju z Italijani pri Miztrati je pogljal Italijane v beg in je ujet 200 italijanskih častnikov in 6000 vojakov, zaplenil 24 topov; Mistrata in Djedabie se nahajata v rokah prostovoljcev. Med obema navedenima točkama se ne nahaja noben Italijan več.

V zahodnem Egiptu se nahajajo naši prostovoljci v za nje zmagovitih bojih, o katerih še ni nobenih podrobnih poročil. Iraško bojišče. V odseku Felahie se ni nič izpremenilo. Naša bojna letala so napadla 15. julija angleško letalo, ki je padlo poškodovano za sovražno črto. V odseku Evfrat so naši prostovoljci presenetljivo napadli sovražni tabor in njegove etapske črte; tam smo zaplenili 7 z živili naloženih ladij. Po zadnjih poročilih Ibu Bud Rešid paše, ki poveljuje našim glavnim silam v ozemlju Medšo in Zubeir, smo prepodili pri Bassori doše oddelke angleških čet. Sestrelili in zaplenili smo neko angleško letalo.

Iranska bojna črta. Nobenega novega poročila.

Kavkaška bojna črta. Na desnem bregu prask prednjih straž. V središču prask poizvedovalnih oddelkov na obeh straneh. Na levem bregu se ni nič izpremenilo.

Neko sovražno letalo, ki je vrglo v okolico pristanišča Bulair tri bombe, ne da bi bilo napravilo kaj škode, je prepodil ogenj naših topov. Sicer nič novega.

Naše napredovanje proti Rusom na perzijskih bojnih črti se je razvilo s podporo perzijskih mudjahidov nam v korist. Ti mudjahidi, ki jih je združil pod svojim poveljstvom Nizam e Saltaneh, kateremu pomaga izvrsten štab, so primerno organizirani in operirajo proti skupnemu sovražniku, zelo pomagajo našim vojaškim silam. Če bo s pomočjo Vsemogočnega to svetovno vojsko končal popoln uspeh, bodo zapisani naporu mudjahidov, da rešijo Perzijo od angleškega in ruskega nasilstva, z zlatimi črkami na straneh otomanske in perzijske povestnice. Glede na tozadevno naše delo želimo le, naj bi se veselila Perzija za vse čase popolne svobode in neodvisnosti, in nam to željo narekuje odkrito prepričanje, ki ga želimo glede na bodočo srečno usodo Perzije.

Carigrad, 19. julija. Turški glavni stan:

Iraška bojna črta. Nič novega.

Perzijska bojna črta. Vzhodno od Kermadžala se ni nič izpremenilo. Ruske sile, ki so napadle naše vzhodno od Sinneh nahajajoče se oddelke, smo pregnali; pustile so veliko mrličev na bojišču.

Kavkaška bojna črta. Na desnem krilu so naši prednji oddelki presenetljivo z uspehom napadli sovražnika. V središču in na levem krilu se ni izvemši streljanja na obeh straneh, nič važnega podtvzelo.

Z ostalih bojišč se nič važnega ne poroča.

Na morju.

Poročilo admiralnega štaba nemške mornarice.

Berlin, 19. julija. Wolff javlja: Nemška morska letala so napadla dne 18. julija jutraj v vojnem pristanišču Reval se nahajajoče sovražne križarke, torpedovke, podmorske čolne in tamošnje vojaške naprave z bombami. Sovražne vojne sile so bile, kar se je natančno dognalo, mnogokrat zadete; neki podmorski čoln je bil štirikrat zadet. V ladjedelnicah smo povzročili velike požare. Naša morska letala so se vsa nepoškodovana vrnila k morskim bojnim silam, ki so jih čakale pred Finskim zalivom, dasi so jih obstreljevali s suhega in so nastopila proti njim tudi sovražna letala. Na suhem so zelo zgodaj opazili morske bojne sile, njih navzočnost so dognali tudi sovražni letalni poizvedovalci, toda pojavile se niso nobene sovražne morske sile. Načelnik admiralnega štaba mornarice.

»Deutschland« pred odhodom v Evropo.

Geni, 19. julija. Kakor se poroča iz Washingtona, so štirje ameriški torpedolovci prisilili angleške ladje, da se drže v postavni razdalji od kraja, kjer se »Deutschland« pripravlja na odhod.

Angleške nasilnosti.

Kodanj, 20. julija. (Kor. ur.) Angleži so odvedli danski parnik »Cres« na poti med Izlandom in Kodanjem v Seith, kjer so ga preiskali in zaplenili paketno pošto. Ravno tako se je zgodilo v Stornowayu pošti danske motorne ladje »Chille« na poti v dansko zahodno Indijo in na Japonsko.

Nemški rušilec zaplenil angleški parnik.

London, 20. julija. (Kor. ur.) Reuter javlja iz Christianije, da je zaplenil nemški rušilec angleški parnik »Adam«, ki je plul s Finskega.

Zavratna angleška nota.

Washington, 18. julija. (K. u.) Reuter: Državni tajnik Grey je poslal Združenim državam noto, ki dovoljuje dobavo blaga Rdečega križa in zdravi Nemčiji in Avstriji. Grey taj, da nasprotuje blokada zaveznikov v Genfu sklenjenem dogovoru, ki se ga je Anglija vedno natančno držala. Ni povoda soditi, da manjkajo Avstriji in Nemčiji predmeti Rdečega križa, marveč bo nasprotno res. Če teh predmetov manjka, povzroča to okolnost, ker izrabljajo osrednje velesile potrebni material v druge namene; če bi dobile nove predmete, bi jih ne dobili bolniki in ranjenci, marveč bi tako dobile le novo blago za vojne namene. Angleška vlada zato ne dovoli, da bi se vstvaril tak precedenčni slučaj, kakršen bi se zgodil, če bi ustanovili tak nadzorovalni odbor, kakršnega predlaga nota ameriškega Rdečega križa.

Cele na vseh bojiščih ojačajo.

Berlin, 18. julija. »Deutsche Tageszeitung« poroča iz Rotterdama: Na vseh bojiščih se zdaj bojujejo, Nemci in Avstriji so povsod ojačili svoje čete. Kje li so jih dobili? Kje se nahaja takorekoč neizčrpni rezervuar osrednjih velesil? To je tisto veliko vprašanje, ki tako zelo skrbi državnike in stratege v Parizu in v Londonu! Kje tiči skrivnost rezerv osrednjih velesil?

Madžari na Dunaju.

Z Dunaja poročajo, da sta prispela ogrska opozicijska zaupnika-nadzornika grofa Andrassy in Apponyi. Ni gotovo, ali pojde Andrassy k cesarju, pač pa bo imel razgovor z zunanjim ministrom Burianom in vojnim ministrom Krobatinom. Zanimivo je, da je hkrati prišel na Dunaj tudi grof Mihael Karolyi, predsednik nove madžarske neodvisne stranke. Iz »Pester Lloyd« izvemo za zunanji povod razdora v ogrski opoziciji. V novembru l. 1914. je grof Karolyi zahteval odločno akcijo v zbornici za znane programatične zahteve ogrskih neodvisnežev. Grof Apponyi se je upiral, pač pa je v tem smislu postavil tajno spomenico na vladarja in jo je osebno izročil na Dunaju. Ker še ni odgovora, zato razdor. V programu nove stranke stoji glede zunanje politike izjava, da stranka stremi po skorajšnjem miru, ki bo čuval interese in neodotakljivost dežele, da pa je stranka mnjenja, da madžarski narod nima interesa na kakih pridobitvah zemlje.

Zborovanje vojničnega zavoda.

Dunaj, 18. julija. (Kor. ur.) Na devetem zborovanju prisidnikov vojničnega zavoda je predsednik poudarjal, da moramo s sedanjiimi zalozami previdno gospodariti in varčevati, dokler se ne pokaže, kaj nam je prinesla letošnja letina. Poudarjali so potrebo, da se pravočasno poskrbi za zadostno število delavskih sil za žetev in mlatev. Obrnili se bodo osebno na vojni ministrstvo, da v obsežnem številu dá dopuste in vojne ujetnike. Izpremenili so predpise o mlinih in vzeli naznanje vladne prevzemne cene za žito in sočivje. Prihodnja seja bo 21. avgusta.

Pozdravi naših mornarjev.

O naši vojni mornarici pride sedaj v časopisu bolj redko kaj na vrsto. Kaj posebnega zaenkrat tudi res ni poročati, ker so okoliščine take, da se le bolj na stalnem mestu sučemo. Nadlegovat nas nihče ne hodi, dasi bi prav radi pozdravili sovražne goste ter jim postregli z vsemi kalibri. Vročine je do 35° C, voda se segreje tudi do 22 in 25 stopinj. Zebe nas torej ne. Vojaško življenje nam teče kakor ponavadi. Za dušo je po možnosti poskrbljeno. Imamo vsako tretjo nedeljo ali praznik sv. mašo s pridigo — enkrat v nemškem jeziku, potem v mažarskem, tretjič v hrvaškem in četrtič v laškem jeziku. Slovenci smo tega ali drugega jezika toliko vajeni, da moremo tudi kaj ujeti iz teh pridig. Bog in sreča junaska! Srčen pozdrav našim ženam, staršem, bratom in sestrkam ter vsem čitateljem »Slovenca«: Jakob Tomazin in Ivan Tomažič, poddesetnika; Jožef Kunavar, desnik in vsi drugi Slovenci na Nj. Vel. ladiji »Erzherzog Karl«.

Pojška.

RUSKE OBLJUBE POLJAKOM.

Dasiravno so ruske čete in uradniki že pred letom zapustili zadnja mesta in

vasi na Poljskem in Litvanskem, ki sta sedaj pod avstrijsko in nemško upravo, vendar to ruske vlade ne ovira, da bi ne delala Poljakom vedno novih obljub glede Poljske avtonomije v Rusiji. Ravno zadnjič je rusko ministrstvo znova izjavilo, da tvorijo obljube prejšnjega vrhovnega poveljnika ruske armade, velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča, Poljakom slejkoprej temelj za avtonomno predlogo ruske vlade, katera se ima uresničiti na korist Poljski. Tem obljubam pa ne zaupajo več posebno niti tisti ruski Poljaki, ki so se v začetku vojne izselili na Rusko. To kaže slučaj rusko-poljskega poslanca Lempickega, katerega je duma izključila iz svojih vrst, ker je bil podpisal manifest po Rusiji zatiranih tujih narodov na predsednika ameriške Unije Wilsona. Tudi posvetovanja poljskih politikov, ki se vrše v Švici, kjer se ne more govoriti o kakem avstrijskem ali nemškem pritisku, so dokazala, da narodnodemokratska, Rusom prijazna smer vedno bolj pojema celo med tistimi Poljaki, ki so ruski podaniki. Voditelj te politične stranke, ruski Poljak Roman Dmowski, je izgubil med Poljaki, ki bivajo v nevtralnem inozemstvu, vsak ugled. Tujec je med lastnim narodom. Rusom prijazna stranka med Poljaki ima veljavo samo ondi, kjer še obstaja ruska policijska oblast, in to je v poljskih kolonijah v notranji Rusiji.

Na koga se torej obračajo obljube glede poljske avtonomije, ki jih daje ruska vlada tako radodarno ravno sedaj, ko te obljube spričo vojnih dogodkov nimajo najmanjšega pomena? Ruska vlada je imela izza osvojitve Poljske leta 1831. do svetovne vojske 70 let časa, da bi dala Poljakom avtonomijo. Namesto tega je bila pa izročila Poljsko svojemu uradništvu, da jo je izmogočevalo. Ako bi ruska armada in za njo rusko uradništvo še kdaj zasedlo poljsko zemljo — kar je pa spričo sedanjega položaja popolnoma izključeno — potem bi ruska vlada takoj pozabila na svoje sedanje obljube Poljakom in jim naložila isti nezno politični in upravni jarek, kakor so ga morali nositi do svetovne vojske. To vedo avstrijski kakor tudi osvobodjeni Poljaki zelo dobro. Zato ne pričakujejo nikake avtonomije iz Petrograda, ki sploh nima več moči in oblasti za to. Usoda poljskega naroda je v rokah Nemčije in Avstro-Ogrske, od katerih edino pričakujejo Poljaki končne rešitve svojega narodnega vprašanja.

RUSIJA IN POLJAKI.

Berlin, 12. julija. »Vossische Ztg.« poroča iz Stockholma: Še ta mesec bo najbrže vlada razglasila ukaz na ruski narod in njegove zaveznike. V odloku bo enkrat za vselej rečeno, da je poljsko vprašanje izključno in zgolj rusko vprašanje. Tako bo Poljakom v krajih, zasedenih od Nemcev, zagrenjeno poželjenje po odcepitvi in vzeto upanje na politično samostojnost. Hkrati pa bo ta odlok zaveznikom Francozom in Angležem, ki so se zadnje čase precej pogosto in jasno izjavili proti ruskemu zatiranju malih narodov, sicer malo uljuden, a toliko krepkejši odgovor. Odlok ponavlja famozni oklic bivšega generalisima Nikolaja Nikolajeviča iz l. 1914. in izjavo bivšega ministr. predsednika Goremykina, da ima ruska vlada trdno voljo, enkrat pod kakimi pogoji Poljski dati neko avtonomijo. Krona še vedno misli dati Poljakom posebne pravice, smatra pa, da je svoječasno postavljena rusko poljska pravna komisija nepotrebna in zato jo car razpusti.

»Frankfurter Zeitung« poroča, da je podpredsednik dume Protopakov časnikiarjem izjavil o angleškem naziranju o vprašanju Poljske: »Angleži imajo velik interes na tem vprašanju, in sicer naj meje Poljske določi mednarodna konferenca. Toda notranja ureditev Poljske je zgolj zadeva Rusije, katero naj pri njeni politiki vodi dobrohotnost.«

V Varšavi se je ustanovil odbor za politično neodvisnost Poljske. »Münchener Neueste Nachrichten« poročajo, da nekateri politični krogi silijo, da naj se vprašanje Poljske končno reši še pred mirovnimi pogajanjmi, list pa pravi, da naj vemo, da vojske še ni konec in zato ne vemo, koliko več ali manj ruske zemlje dobimo, kar pa moramo brezpogojno vedeti, preden damo Poljski eno ali drugo politično obliko. Sicer pa je poljsko vprašanje eno najtežjih. Vsekakor je treba Galicijo spraviti v neko zvezo z novo državo. Premisliti je tudi treba, v koliko naj se izpremeni nemška politika proti Poljakom, če Avstrija in Nemčija ustvarita avtonomno Poljsko. Še celo poljsko prebivalstvo nima enakih želj: vsi hočejo pač Poljsko, toda različni misli so, kakšne meje in ustavo naj dobi ta Poljska. Tudi v tem se ločijo, ali naj pride pod Avstrijo, ali pa naj pod avstrijskim ali nemškim protektoratom živi samostojno življenje. Pri tej priliki je treba vsaj deloma urediti tudi rusinsko vprašanje. Ukrajinci morajo dobiti neko narodno samostojnost zlasti tedaj, če priklopimo še kaj rusinske zemlje. Pomisliti pa je tudi treba, da sta Nemčija in Avstrija navzlic vsemu prijateljstvu do Poljske vodili to vojsko zaradi samih sebe. Najti moramo tedaj pot, ki nam zagotavlja z novo Poljsko velike

gospodarske, politične in predvsem vojaške interese. Nikar z naglico. Morda bi bilo najbolj primerno, da se v zasedenem ozemlju za nekaj časa vpelje nek provizorijski, o končni ureditvi pa sklepa šele v mirnih časih. Toda ententa in nevrtilci naj se ne slepijo, da bi med sedanjima zaveznicama znalo priti do nesoglasja. Pogajanja o Poljski se vrše v tako lepem prijateljskem tonu, da bi ententa bila srečna, če bi se tudi njena pogajanja tako vršila.

Avstrijski Poljaki.

Z Dunaja poročajo, da bo vitez Bilinski za sredi avgusta sklical vse članke »Poljskega kluba« na potreben razgovor. Zastopniki raznih skupin se mislijo pri teh razgovorih držati onih mej, ki so jih začetli zadnji dogodki.

Slovenske žrtve za domovino.

Iz Kroepe: Došla je žalostna vest, da je meseca majnika t. l. umrl v ruskem ujetništvu naš rojak g. Franc Jelenc, 36 let stari soliciator pri g. notarju Rahne na Brdu pri Lukovici. Priporočajo se vsem prijateljem in znanem v molitev. Vrlemu bojevniku naše ljube domovine bodi ohranjen časten spomin! — Na italijanskem bojišču je padel poročnik Avguštin Fagioni iz Cavtata, nečak slikarja Bukovca. — Na severnem bojišču je našel junaško smrt za domovino in cesarja Jožef Debenjak iz Števerjana na Goriškem, brat gosp. vojnega kurata Karola Debenjaka. Starši so internirani v Krminu. — 17. julija sta padla junaške smrti na italijanskem bojišču saperja Valentin Pavlin, doma iz Kala št. 163, pošta Grgar pri Gorici, in Jožef Ekart, doma od Ptuja na Štajerskem. — Umrl je v vojni bolnici Simon Čelan, doma v Cirkovcah. — Na italijanskem bojišču je padel Vinko Horvat, doma iz Vurberga pri Ptuj. — Padla sta na italijanskem bojišču Josip Križan, doma iz Cermlešaka pri Sv. Rupertu in Dominik Merkan od Sv. Jakoba v Slov. gor. — Anton Pečovnik, doma od Sv. Martina na Pohorju, je padel na severnem bojišču. — Na ruskem bojišču je padel mladenič Janez Šega od Sv. Vencslava pri Slov. Gorici. — Na italijanskem bojišču je padel vrl mladenič Franc Hriberšek, doma iz Sv. Mihaela nad Mozirjem. — Za boleznijo, ki si jo je nakopal pri vojakih, je umrl Maks Čilenšek iz Orlevasi pri Braslovcah. — Padel je Anton Selinšek, doma iz Lancove vasi, župnija Sv. Vid pri Ptuj. — Padel je na italijanskem bojišču poddesetnik 26. domobr. p. Alojzij Kroepe, doma od Sv. Kunigunde na Pohorju. Za hrabrost je bil že preje odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste.

Dnevne novice.

Ime malega našega narodiča je svetovna vojska ponesla širom sveta. Mnogi ki doslej niso vedeli, da v teh deželah v kompaktni množini živi slovenski narod, so sedaj to videli in pričeli so spoštovati lepe lastnosti poštenega slovenskega naroda. Z občudovanjem pišejo svetovni listi o nezlomljivi zvestobi in neprimernem junaštvu sinov Slovenije. Malenkosten bi bil tisti, ki bi poizkušal to priznanje prikrivati. Za to splošno priznanje ve sedaj ves svet! Vnovič je Avstriji od prijatelja in sovražnika potrjeno, da ima v Slovencih in Hrvatih na jugu države najtrdnjejši jezik in najodločnejše branilce avstrijske misli. Na š narod ima samo en cilj: ostati v Avstriji, ž njo enakopraven z drugimi narodi živeti in če treba zanjo umreti. Ta zavest rodi njegovo junaštvo. Zato pa z velikim zadoščenjem prejema naš narod opazke »Corriere della Sera« o tretjem zboru in o Slovencih. Tak je bil in bo naš narod: Vsak sovražnik Avstrije je njegov sovražnik, pot v Avstrijo gre samo preko trupel Slovencev!

Avstrijsko kmetijstvo. V ponedeljek so na Dunaju zborovali predsedniki deželnih kulturnih svetov in kmetijskih družb. Predsednik je poročal o vojnih domovih. Govorilo se je nato o bodočih nalogah kmetijstva v tehničnem, zakonodajnem, organizatoričnem in finančnem oziru. Tehnični napredek je treba pospeševati posebno s šolstvom in preizkuševališči. Začetni pa je treba pri ljudski šoli in zato je treba temeljito izpremeniti izobrazbo učiteljev. Skrbeti je treba za primerno kmetijsko organizacijo. Potreben je osreden urad, ki bo v prvi vrsti skrbel za tehniko kmetijstva. Glede trgovine z živino je potrebno ustanoviti državni urad, v katerem bodo primerno zastopane tudi kmetijske organizacije.

Nagodbena posvetovanja v Budimpešti bodo najbrže danes končana.

Zvišanje vzgojevalništva za otroke izpod 8 let. Domobransko ministrstvo je razglasilo, da je uradoma izvršiti s cesarsko naredbo z dne 11. maja t. l. odrejeno zvišanje vzdrževalnin (državne podpore) za svoje izpod 8 let. Stranka je dolžna samo prijaviti svoj zahtevek, v zakoniti izmeri pa ga mora določiti pristojna vzdrževalna

komisija. Za novo odmero za take svojce je odločilen 13. maj kot dan razglasitve cesarske naredbe. V slučaju, da otroci dosežejo 8 leto šele po razglasitvi te cesarske naredbe z dne 11. maja 1916, d. z. št. 135, in bi vsled te okoliščine v skupnih gospodinjstvih vživali celo vzdrževalnino več kakor trije svojci, tedaj se mora vzdrževalnina za čas, ko ti otroci izpolnijo 8. leto, za ostale otroke izpod 8 let odmeriti v izmeri, kakor jo določa § 1. tretji odstavek te cesarske naredbe.

Ženske tržne policajke v Gradcu. Iz Gradca poročajo z dne 18. t. m.: Od včeraj je na tukajšnjem trgu z dovoljenjem namestništva nastavljenih več dam, da pazijo na predpisane tržne cene. V slučaju potrebe morajo napraviti preizkušnje, če od prodajalca zahtevana cena odgovarja predpisom. Prestopki se morajo takoj naznaniti oblasti.

Duhovno pastirstvo katoliških vojnih ujetnikov, ki bivajo zunaj taborišč ali delavskih oddelkov vojnih ujetnikov, je v ljubljanski škofiji poverjeno župni duhovščini onega kraja, kjer vojni ujetniki kot delavci bivajo. C. kr. orožniki bodo ujetnike spremljevali k boji službi, ako bi se za ujetnike posebna boja služba ob nedeljah in praznikih ne mogla vršiti, o čemer se župni uradi s c. kr. krajevnimi orožniškimi poveljstvi dogovore.

Aretiran je bil, kakor poroča puljski »Hrvatski List«, v Gradcu dr. Ercolano Salvi, odvetnik iz Splita, ugleden član avtonomaške (italijanske) stranke in Dalmacija, bivši deželni poslanec in vodja podružnice »Banca Commerciale Triestina«.

Dobivanje svinjske slanin in svinjske masti iz Ogrske. Določila glede dobivanja slanin in masti iz Ogrske so sedaj izpremenjena. Interesantom je svojo potreščino prijaviti c. kr. okrajnim glavarstvom, odnosno mestnemu magistratu v Ljubljani vsak mesec in sicer za tekoči mesec takoj za prihodnje mesece do 5. dne vsakega meseca. Avstrijska osrednja nakupna družba (Österreichische Zentraleinkaufsgesellschaft, Wien I, Am Hof 4) je edino upravičena, dobivati svinjsko slanino in svinjsko mast s transportnimi listi iz dežel ogrske krone. Ker je kontingent majhen, se morejo vpoštevati le prijave, ki so največje važnosti z ozirom na splošnost.

Več previdnosti v upanju na žetev. Pod tem naslovom svari »Grazer Volksblatt« pred prevelikimi nadami. Oblast sama nas tudi svari, ker ne bo priobčila statistike o uspehu. Sicer pa žetev še ni izven vsake nevarnosti. Pa naj bo letina še tako dobra, tedaj se bo njen vpliv na ljudsko prehrano pokazal šele kasno po končani žetvi.

»Südmarka« vnovič opozarja svoje podružnice, naj kmalu naročijo srečke »Südmarkine« loterije za vojne domove. Na zborovanju graškega okraja »Südmarkinih« podružnic so zbirko za vojne sirote združili s splošnim zakladom za sirote. Imeli so tudi temeljito posvetovanje o bodočem delu in agitaciji.

Nove položnice je izdal c. kr. poštno-hranilnični urad. Tozadevni vzorec je priložil uradni okrožnici, ki smo jo dobili te dni. Tiskane so črno na belosivem papirju. Dosedanje tiskovine z barevno podlago se lahko uporabljajo še zanaprej.

Nova cesta v škofji Loki, ki vodi na mestno pokopališče, je sedaj dovršena. Doslej je bilo treba hoditi na pokopališče po ovinku preko Stare Loke. Nova cesta je znatno krajša; odcepi se od deželne ceste v Kapucinskem predmestju nasproti Guzljevi gostilni ter vodi naravnost na pokopališče.

Olje v Zadru. Liter olja stane v Zadru 6 K 20 vinarjev. Po tej ceni prodaja aprovizacijski odbor.

Tatica iz navade. Pred tukajšnjim deželnim kot izjemnim sodiščem se je zagovarjala leta 1867. rojena omožena posestnica Marijeta Rode iz Žirov zaradi tatvine iz navade in potepuštva. Obtoženka, katere mož je priden, varčen in pošten posestnik, je bila prejšnja leta dobra gospodinja, pozneje se je pa udala pijači tako, da je bila leta 1914. postavljena pod kuratelo. Od takrat se je pa popolnoma izpremenila. Pričela je mrziti delo, zapustila dom, se klatila okoli ter kradla in beračila. Končno je padla tako daleč, da je postala že tatica iz navade. Zaradi tatvine in potepuštva je bila poprej že devetkrat kaznovana, v zadnjem času pa je povzročila 15 tatvin. Obtoženka je bila obsojena na 5 let težke ječe.

Nabava raznih predmetov za c. in kr. vojsko. Vojno ministrstvo nabavi v prvi polovici meseca avgusta 1916 sledeče predmete: Lopate za infanterijo, stremena, ostroge, vojaške službene znake za moštvo s konfencioniranimi trakovi, platnene trake za hlače, žeblice, snežna očala, maš-

čobo za čevlje. Ponudbe je skupno s potrebnimi vzorci v enem zavitku poslati najkasneje do 31. julija 1916 13. oddelku c. in kr. vojnega ministrstva na Dunaju. Razglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesantom na vpogled.

Srečen sluga. V Šibeniku je umrl bogati trgovec Gjuro Jović, ki ni imel nič svojih ljudi ter je vse svoje premoženje v vrednosti 400.000 K zapustil svojemu slugi.

Fran Marolt. Slovenske vojaške narodne pesmi za štiri glasove so šle že v čez 1000 izvodih med slovenske junake in bratske hrvatske. Kako veliko je zanimanje zanje, kaže dejstvo, da se jih je v komaj treh mesecih toliko prodalo. Tudi gg. organisti so naročili pri izdajatelju že mnogo izvodov. To dokazuje našo zavest.

Književnosti.

»Mentor« list za srednješolsko dijaštvo. Urejuje dr. Ant. Breznik. Letnik VIII. za leto 1915/16. Št. 9—10. Vsebina: Dr. J. Lovrenčič, Trentarski študent (Dalje); Prof. Fr. Pengov, Pokopani vrtovi. (Dalje); Prof. Fr. Omerza, Homerjeva Iliada. VI. spev. (Dalje); Prof. G. Porenta, Novejšje češko slikarstvo; I. Mohorov, Prevodi. Polikratov prstan. (Schiller); Jos. Lavtizar, Pot na Malto. (Dalje); V. Hybášek, Oče Radecki. (Konec); Fr. Omerza, Odlomki iz del cerkvenih pisateljev. (Dalje); Dr. Ivan Svetina, Uvod v diferencialni in integralni račun. (Dalje); Drobiž. — Izhaja v zavodu sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano prvega dne v mesecu in stane za dijake 2 K, za druge naročnike 4 K na leto.

Voditelj v bogoslovnih vedah. Izdajajo profesorji kn.-šk. bogoslovnega učilišča v Mariboru. Urejuje dr. Francšek Ks. Lukman. Leto XIX. Zvezek 2. — Razprave: Lesar, Zavod za višjo vzgojo svetnih duhovnikov pri sv. Avguštinu na Dunaju in Slovenci. (Dalje); Slavič, Ali več ko 4000 let pred Kristusom?; Kovačič, M. Jan Hus. Prispevki za prakso: Junaštvo in vernost naših mož pa naše dušno pastirstvo (M. Krajnc); Novo štetje časa pa ieiunium naturale in cerkveni oficij (Lukman); Molitve na koncu tihe sv. maše (Lukman); Blagoslov s ciborijem (Somrek); Župnijska kronika in vojska (Somrek); Kako naj ravna spovednik z grešniki iz navade? (Somrek); Quis privatur iure petendi debitum coniugale? (Somrek); Zapisovanje grehov pri izpraševanju vesti (Somrek); Najbližnja priprava na skupno spoved (Somrek). — Iz cerkvene sedanjosti: I. Dva nova groba: † Prelat Karol Hribovšek (Dr. A. Medved) † Profesor Ivan Markošek (Dr. F. K. Lukman); 2. Slovenski pastirski listi. — Slovestvo. — Raznoterosti: Liturgična drobtina (Lukman). — »Voditelj« izide štirikrat na leto in velja 5 kron. V zalogi je še I. in II. letnik (po 2 K), IV.—IX. letnik (po 3 K), X.—XVIII. letnik (po 5 K). Ako kupi kdo več letnikov skupaj, se zniža cena po dogovoru. III. letnik je pošel.

Dunajsko pismo.

Vtis velikih ofenziv. — Vojna razstava.

Obsežne ofenzive na vzhodu, zahodu in jugu so prinesle zopet nekaj izpremembe v monotono življenje med vojno na Dunaju. Ljudstvo je tako gotovo prepričano o naši zmagi, da se je bilo že odvadilo zasledovati vojna poročila, posebno ker ni bilo nič novega. Sedaj pa se je popolnoma vse izpremenilo. A to ne vsled morebitnega nezaupanja v naše hrabre poveljnike ampak iz čisto enostavnega vzroka, ker so Dunajčani jako novosti željni ljudje. Prej ko slej pa uživajo naši vojskovodje posebno naš popularni Hötendorf neomajano zaupanje. Kakor sem torej omenil je ta izprememba samo zunanja.

Zopet vidiš sedaj one karakteristične skupine po ulicah in vrtovih, kjer se razpravlja o naših zmagah proti prodirajočim Rusom. Eden že hoče vedeti, da je že začel Hindenburg groziti, drugi zopet pravi sedaj upade gotovo Rumunija Rusom v hrbet, in tako dalje se pogovarjajo med sabo in rešujejo velike probleme, pač tako kakor po navadi taki »Bierpolitiki«.

Vsled danih razmer v Bukovini je moralo mnogo naših zvestih državljancev bežati pred krutimi Rusi in iskati pribežališča med gostoljubnimi Dunajčani. In ti begunci vedo mnogo povedati. Zato so jako zaželeni gostje v kavarnah in drugih javnih lokalih. Kar oblegani so od radovednežev, ki vprašujejo kakšni so Rusi, kako se jim je posrečilo še uiti in enake stvari, kot pač vprašujejo radovedneži ob takih prilikah. Rekel sem radovedneži, da samo ti in pa kakaj strahopetci, ki se boje, da bi dospelo preveč beguncev na Dunaj in da ne bodo imeli oni zadosti hrane, se vznemirjajo pri tem, med tem ko pametni in trezni, kakor sem že omenil, mirno in zaupno gledajo bodočnosti in obraz. In prav imajo. Pomislimo samo, kaka je bila situacija lanskega leta, ko je bila skoro cela Galicija zasedena, ko so Rusi že vladali v Marmaros-Szigetu in prekoračili že prehod čez Duklo. Tedanji položaj je bil nekoliko kritičen. A sedaj. Rusi stoje sto-

tine in stotine kilometrov stran in se dan za dnevom izkravujejo pri svojem neumornem prodiranju. Čeravno velja dežela carja Nikolaja kakor neizčrpna, se bo vendarle nekaj poznalo, ako bo Brusilov nadaljeval svojo ljudiubijalno taktiko. Zato so Dunajčani prepričani, da se bo Brusilov prej ali slej ustavil in šel potem po stari ruski navadi a la Nikolajevič na potreben dopust iz zdravstvenih oziror.

Nekaj novega nudi tudi 1. julija otvorena vojna razstava v Pratrju. Nebrojne množice obiskujejo dan za dnevom, to res lepo napravilo, ki je morda edina te vrste na svetu. Miroljuben meščan vidi tu na lastne oči nagromadeno vse ono morilno orožje, ki ga je ustvarila tehnika naših nasprotnikov z namenom, da nas uniči. A ni se jim to posrečilo in se jim tudi v bodoče ne bo. Najbolj obširna in najzanimivejša je trofejna dvorana, kjer je razstavljeno vseh vrst orožje, ki smo ga med sedanjo vojno uplenili sovražnikom. Posebna zanimivost je črnogorski top starejšega sistema, s katerim je sprožil črnogorski princ Peter prvi strel v balkanski vojni in s tem pričel vrsto raznih vojsk, ki še dandanes vznemirajo Evropo in celi svet. Zanimivi so nadalje kraljevski stolji iz srbske skupštine v Beogradu. V nekem okvirju visi tudi eden izmed onih letakov, ki jih je metal Gabriele D' Annunzio nad Trstom o božiču 1. 1915. Letak je tiskan s pisalnim strojem, a na koncu je lastnoročno podpis D' Annunzio. V letaku imo obča Gabriele, da pridejo kmalu zopet k njim in jim donesejo toli zaželjeno svobodo. No, pot kaže biti res dolga, ker do sedaj menda D' Annunzio ni bilo še v Trstu, marveč ranjen na eno oko, ki je le oddaleč in iz zraku opazovalo naš jugoslovanski Trst, tožno vzdihuje na balkonu stare benečanske palače in zbira svoje trudne moči za zopeten »zmagosladen« polet.

Za tem slede razne bombe, mine, rakete itd. Velik del razstave napolnjujejo naprave Rdečega križa in vojnopomožnega urada. Zanimiv je nadalje oddelek za vojne ujetnike. Razni ujetniški tabori so miniaturno razstavljeni in pričajo o avstrijski človekoljubnosti, ki troši milijone in milijone, da pripravi ujetim sovražnikom kolikor mogoče prijetno bivališče. Interesantno in skoro neverjetno se zdi človeku dejstvo, da porabi naša uprava nič manj nego 77 železniških vagonov blaga dnevno za prehrano 1 milijonske armade ujetnikov. A ti ujetniki tudi ne lenuharijo, marveč eni so na kmetih, drugi v tovarnah in tako naprej, tako da se vsaj ne odvajajo delu.

A ne samo vojna industrija topov in pušk je zastopana, tudi bolj miroljubne stvari so na zadnje videti. Nižjeavstrijska trgovska zbornica je poskrbela, da pokažemo svetu, da nismo samo v stanu producirati najboljših topov in granate, ampak tudi najboljših vrste tkanin, usnjatih izdelkov itd. Vojna razstava je sicer v znamenju vojne, a ima izgled tudi na mirno dobo prihodnjega miru.

Primorske novice.

Cesarjevo priznanje tržaškemu prebivalstvu povodom odkritja »mornarja v železju«. Glasom sporočila generalnega adjutanta Njegovega Veličanstva, generalnega polkovnika grofa Paara poveljniku pomorskega okraja, kontreadmiralu baronu Koudelki, je cesar najmilostljivejše sprejel na znanje poročilo o slavnosti odkritja »mornarja v železju«, se zelo zanimal za predložene fotografske posnetke ter dal izraza Svojemu Najvišjemu zadovoljstvu nad potekom slavnosti ter nad patriotičnim mišljenjem prebivalstva.

Nova maša Goričana na Brezjah. Na Brezjah pri Mariji Pomažaj bo imel č. gospod Alfonz Berbuč, bogoslovec v Inomostu, sv. novo mašo prihodnjo nedeljo, dne 23. julija, ob 10. uri dopoldne. Preč. g. novomašnik je sin na Goriškem znane in velespoštovane rodbine.

Oseba vest. Dne 18. t. m. je promoviral za doktorja prava na češki univerzi v Pragi g. Roman Simčič, c. kr. sodni praktikant pri okrožnem sodišču v Gorici, sedaj pri c. in kr. vojaški cenzuri v Logatcu. Častitamo!

Begunci, ki stanujejo v celjskem okrajnem glavarstvu in ki žele vladne podpore, naj se nemudoma zglašijo pri komitatu v Gosposki ulici (Herrengasse) št. 19, II. nadstropje v Celju.

Koze med prešiči. Pred nekaj dnevi je bilo objavljeno v slovenskih časopisih, da so se med prešiči, ki jih je deželni odbor goriški preskrbel občini Gaberje na Vipavskem, pojavile koze. Resnici na ljubo bodi povedano, da deželni odbor ni preskrbel občini Gaberje prešičev.

V varstvo pred aeroplani. Tržaške oblasti so izdale poziv na prebivalstvo, naj se vsak, kdor je na ulici, ko se približa kak sovražni aeroplan, nemudoma skrije v prvo najbližjo hišo. V to svrhu se naroča vratarjem, naj v takem slučaju nikakor ne zaklepajo vrat, kakor se je bilo to zgodilo na več mestih te dni, ko je prišel nad Trst sovražni aeroplan.

Obesila se je v Trstu 46letna služkinja Marija Kanove. Služila je pri družini Panfili.

Novosti iz Sleinklama.

Pretekli mesec smo imeli tukaj par zanimivih dogodkov in obiskov. Takoj 1. jun. nas je obiskal naš prevz. knez nadškof Franc Sedej. V družbi tukajšnjega g. župnika in g. predstojnika si je ogledal tabor, zgradbo nove cerkve in novo postavljeno šolsko poslopje. Z obljubo, da nas kmalu zopet obišče, se je prevz. odpeljal po svojih opravilih.

Po dolgem času morejo otroci sedaj zopet obiskovati šolo. Slovenska otvoritev in blagoslovljenje je bilo 13. p. m. Pomen in namen šole je označil otrokom s kratkimi besedami že med službo božjo g. župnik. Pred novim krasnim poslopjem je govoril navzočim otrokom in materam g. predstojnik. Govoril je slovenskim in hrvaškim beguncem v nemškem jeziku; razumel ga je malokdo. Nato je v novem poslopiju šolski voditelj še enkrat vspodbujal otroke k pridnemu obiskovanju šole in marljivemu učenju. Šoloobveznih otrok je v tukajšnjem taboru krog 800. Ta dan so dobili otroci poleg svoje vsakdanje neprijetne »menaže« mali priboljšek.

Tudi naš deželni glavar g. msgr. Faidutti se je mudil v tukajšnjem taboru in se osebno prepričal o našem ne posebno prijetnem stanju in razmerah.

Slovesno smo tudi obhajali procesijo sv. Rešnjega Telesa. Ves tabor je bil okrašen z zelenjem in venci. Tudi oltarji so bili dokaj okusno opremljeni. Procesije so se udeležili vsi tukajšnji uradniki in veliko število beguncev.

Ta mesec smo zopet poromali s posebnim vlakom k Celski Mariji prosit za skorajšnji izid vojske ter ji potožiti svoje križe in težave.

V kratkem bomo imeli blagoslovljenje nove cerkve. Pri tej priliki bo tudi, kakor se govori, birmanje tukajšnjih begunskih otrok.

Ljubljanske novice.

Ij Častni znak II. razreda Rdečega križa z vojno dekoracijo je podeljen majorjevi soprogi Irmi Martinovits v Ljubljani.

Ij Umrla so v Ljubljani: Marija Varoga, užitekara, 74 let. — Amalija Jazbec, hči posestnice-hiralke, 24 let. — Anton Cvetko Medved, rejenec, 2 meseca. — Mihael Bovha, hiralac, 90 let. — Ferdinand Karel Kavčič, rejenec, 3 mesece. — Fran Mitrovič, Roman Bloniarz in Ivan Mašin, črnovojniški pešci. — Andrej Faith, pijonir. — Ivan Linhardt, železniški poduradnik v p., 73 let. — Ivo Avsec, sin c. kr. sodnika, 5 let. — Fran Lassbacher, sin mesarskega pomočnika, 7 tednov. — Katarina Semolič, zasebnica-hiralke, 80 let. — Ivan Zandomeneghi, laški vojni ujetnik-pešec 21. landskega pešpolka. — Marija Klemenčič, prevznicova žena, 40 let.

Ij Kolesova usoda. Pred nekaj časom je bilo pri kavarni »Evropa« ukraden nekemu gospodu kolo. Dognalo se je, da je storilec nek sanitetni vojak, ki se je odpeljal z vojaški mvlakom na Češko ter vzela s seboj tudi ukraden kolo. Tam je vojak baje izgubil kolo pa pustil v vlak. Slučaj je pa zahteval, da je moral ravno isti voz, v katerem je bilo kolo, v fronto po ranjenec. Vse se je izvršilo redno, kakor tudi, da je ta vlak pred kratkim zopet dospel na Kranjsko. Ko so ga v Zalogu preiskali, so našli v njem tudi v Ljubljani ukraden kolo, ne pa seveda tudi storilca, o čemer je bil lastnik obveščen in tako je prišel po daljšem času in čudnem slučaju zopet brez posebnih težkoč do svojega kolesa.

Ij Prodaja ledu. V soboto, dne 22. julija t. l., pričelo se bo z dostavljanjem ledu na dom, in sicer za sedaj le samo privatnim strankam, ki so se priglasile. Gostilničarjem, kavarnarjem in drugim obrtnikom se z dopeljevanjem na dom prične pozneje, kar se bo v dnevnikih posebej naznanilo. Za na dom postavljen led je 4 vin. za 1 kg doplačati. Prodaja ledu na kolodvoru, oziroma na klavnicni ostane v veljavi, kakor dosedaj. — Mestni magistrat.

Dijak-šestošolec želi za časa počitnic prevzeti kako inštrukcijo, najraje na deželi. Plača po dogovoru. Ponudbe

Iz bojev.

(Iz pisem naših vojakov.)

Za Italijani.

Nadlovce I. I. je pisal dne 20. maja 1916:

Pripeljali smo se na južno Tirolsko v P., kjer smo ostali mesec dni. Ni se nam slabo godilo; ljudje dobri, stanovanje krasno, postelja pa v samih perncah. Vina včasih še malo preveč. Ko smo odrinili na visoke tirolske gore, se je stvar seveda nekoliko izpremenila. Taborili smo v skalovju, kjer smo si postavili ute iz smrečja, in tudi spali smo na smrečju. Zrak smo imeli torej prav dober in zdrav. Vreme je bilo lepo, čeprav je bil sneg po gorovju.

Ptički so nam peli od jutra do večera, kakor da bi ne bilo vojne. Imeli smo lepo življenje, a še lepše nas je čakalo. Ker so se bili začeli Italijani pritoževati, da nam manjka streliva, je jelo 15. maja pokati iz vseh kalibrov. Italijani so mislili, da se vsi tirolski hribi podirajo nanje. To je bilo dopolne; proti večeru so pa začele pokati strojne in navadne puške in Italijani so morali že prvi dan bežati. Drugi in tretji dan je bilo ravnotako. Zavzeli smo dve trdnjavi na visokih hribovih. V treh dneh smo ujeli 6000 mož, 141 častnikov, uplenili 14 topov in 17 strojnih pušk. Dobro smo jih pogнали. Sedaj gremo za njimi in se ne ustavimo več, dokler jih popolnoma ne zmagamo.

Naskok.

Solnce se je začelo počasi pomikati izza obzorja. Videti je bilo žalostno, s krvavim pasom opasano. Nič dobrega ni naznanjalo. In res. Ob 5. uri jutraj se je začelo bliskanje in gromenje topov. Rus je jel sipati na nas ogenj iz vseh kalibrov, padalo je na nas, pred nas, za nami, na desno in levo. Vse je bilo v ognju in dimu. Tedaj smo pričakovali, resni in mirni, sovražnega pehotnega naskoka. Udani smo bili, kar je namenjeno, to naj se zgodi. Rusi so kmalu naskočili, a bili krvavo odbiti. Tedaj sem se ozrl na levo in desno. Več mrtvih in ranjenih tovarišev! Blagor mrtvim! Junaki, uživajte mir in pokoj, ki ste si ga obilo zaslužili.

Dobili smo povelje, izvesti protinapad. Takoj smo z veseljem ubogali. Premikati smo se jeli naprej. Ker je bil svet raven in neobrasen, nas je sovražnik takoj opazil. Začel nas je obsipati s šrapneli in granatami, ko smo prišli dovolj blizu, pa tudi s krogli iz pušk in strojnih pušk. Vsa mogoča orožja so bruhala na nas ogenj in smrt. Morali smo se za nekaj časa zakopati.

Medtem se je stemnilo. Topovski boj je malo pojenjal, mi pa smo čakali povelja: Na nož! In šlo je!

Po naši obletnici.

Čitali smo, da po nekaterih krajih delajo statistike vseh dajatev in žrtev za domovino. Prav imajo. Držijo naj se načela: quod non est in actis non est in mundo! Zatorej vse na papir in vse med akte!

Hvala Bogu! Nam je to delo silno olajšano, ker obsega naša statistika samo eno kolono. Končni rezultat se glasi: Dali smo vse, kar smo imeli, brez obotavljanja in sicer na dolgi črti od Koroškega do morja.

Zato se še živo spominjamo onih prvih dni po napovedi vojske, kako vroče nam je postajalo ob meji. Govorilo se je vedno, da so celi zbori na poti proti Italiji, a dolgo nismo videli skoraj drugih branilcev kakor orožniške in finančne patrulje, ki so z mrzlično naglico zapirale pot Italijanom. Razume se, da ni tedaj naše ljudstvo ob meji držalo križem rok, ampak požrtvovalno in nevstrašeno pomagalo, kjer in kakor je moglo.

Mala vasica, ki šteje komaj 17 številčk (bolje rečeno, ki je šteje komaj 17 številčk), je dala 20 voz na razpolago, ki so noč in dan vozili vodo, žico, železo, tramove, deske in druge vojne potrebe. Kajti bilo se je treba šele nekoliko ugotoviti in zakopati.

Kako zaupno smo gledali to domačo kolono vojaškega trenja in kako slikovita je bila. Pri prvem vozu stari oče z mladimi junci, pri drugem vozu oče z kravo in volom, pri tretjem vozu nevesta z kravo in junico in tako naprej in naprej so vozili po vojaškem ukazu tren starčki, ženske in otroci, krave in voli, junci in junice, čez grm in strm, ponoči in podnevi. In utrdili so mejo, da še zdaj — po dolgem letu — Italijani ne morejo črez.

Meminsse iuvat! Kako se nam zdi, ko se spominjamo, kako lahko bi bili v začetku Italijani udri, ko bi bili vedeli, kako malo je bilo naše moči na meji. Vekomaj bo ostalo zapisano v zgodovini, kako sta dva bataljona avstrijske armade od Ronk do Devina dolgi črti vzdržala celo laško premoč, ki je šela nad 30.000 mož. Seveda je takrat tudi ljudstvo dalo vse za vse.

Veliko veselje je zavladalo, ko je bila fronta za silo utrjena in ko so dospeli prvi topovi na fronto. Tedaj smo bili prepričani, da Italijani nikdar ne bodo pili kofeta v Trstu.

Kmalu smo pa morali zamenjati našo vlogo z našimi vojaki. Do tedaj so oni krožili po svetu, mi smo stali na fronti; takrat so se oni vračali domov, to je na fronto, mi smo pa morali od doma po svetu. Težko nam je bilo, ko smo se srečali. Zapusiti svoj vsakdanji kruh, svoj dom, svoje ranjke, svoje cerkve, svoje zaščitnike in varuhe ni pač lahko. Zatorej naj se nikdo ne čudi pregnancem, če v svojih bridkostih in težavah včasih nekoliko preglasno zajohajo in zasločejo. Saj je še potrpežljivi Job na vso moč tarnal in tožil svojo bol.

Ob tej priliki prosimo tudi našo domovino, naj nikdar ne pozabi tistih, ki so največ žrtvovali zanj.

Pregnanec.

Razne novice.

Abbé Lemire, znani francoski socialni politik in poslanec se je spravil s sv. Cerkvijo. Pred leti je bil izobčen.

Grof Hoensbroech, bivši jezuit, je izstopil iz napredne ljudske stranke. Grof Hoensbroech je obredel doslej že vse liberalne stranke v Nemčiji.

V Cerkev se je povrnil vseučiliški profesor dr. Goswin Uphues, ki je nedavno prvič zopet daroval sv. mašo. Uphues je bil v letih kulturnega boja kaplan v Herzfeldu na Westfalskem, a se je potem ločil od Cerkve in postal profesor modroslovja v Halle.

Monopol na sol, vžigalice in petrolej je upeljal c. in kr. vojaški guverner na Cetinju za celo Črno goro.

Priprosto usipavalno sredstvo. Dr. Ebstein v Elbingu poroča v nekem strokovnem listu, kako je odkril zelo priprosto in v vsakem oziru neškodljivo usipavalno sredstvo. Ko neke noči ni mogel zaspati, se je z obema rokama oprijel navpičnih drogov na vzglavnem koncu svoje postelje. In glej, kmalu je nastopila utrujenost in zaspal je. Stvar je enostavna. Z navedenim nategnjem rok je povzročil pravilni krvotok v glavi in tako odstranil temeljni vzrok nespanca. Razen tega se v takem nategu utrudijo gotove skupine mišic, misli se osredotočijo v eni smeri in odvrnejo od dnevnih skrbi.

Za invalide. Mestni svet v Freiburgu na Bavarskem je sklenil, da se mestna dela in dobave ne izroče nobenemu podjetniku, ki bi se brez tehtnega vzroka branil nastavitvi vojne invalide.

Za preložitve šolskih počitnic. V dunajskem občinskem svetu je bil vložen predlog, da naj bi se s prihodnjim šolskim letom končale ljudske in meščanske šole s 1. julijem, začele pa s 1. septembrom.

Nove Kruppove vojne ustanove. Kruppovo podjetje je darovalo povodom pomorske bitke pred Skagerrakom 100.000 mark za državnomornarično ustanovo, 120.000 mark za podpore v Essenu in 120 tisoč mark za bojniške žene Kruppovih tovarn.

Odkod draginja. Krakovski oblasti je bil naznanjen žid Schreiber, češ da noče prodati usnja, katerega ima velike zaloge. Na podlagi ovadbe je napravila oblast pri židu hišno preiskavo, daši je trdil in se rotil, da nima niti za en urbas usnja. Preiskava pa je imela nezasižen uspeh. V skladiščih so našli cele skladovnice usnja, a poleg tega še čokolade in kakava v vrednosti 15.000 K. Židu so vse blago zaplenili, njega samega pa izročili sodniji. Prav mu bilo!

Švedska ekspedicija za Spitzberge. Te dni je odpotovala iz stockholmske luke švedska ekspedicija na Spitzberge. Ekspedicijo je organiziralo neko delniško društvo, a naloga ji je, da prouči, kako bi se mogli izkoristiti veliki rudniki premoga na Brangansa fjordu in na gori Piromyden pri Isj-fjordu, ki je last tega društva. Na ladji se nahaja veliko inženirjev in naravoslovcev. Upajo, da bodo mogli pričeti s kopanjem premoga v jeseni 1. 1917., a v poletju 1918 da bodo mogli izvažati premog v Evropo.

Židovsko učiteljstvo na Pruskem. Prusko naučno ministrstvo je te dni ugodilo prošnji neke židovske učiteljice za sprejem med supletinje. Vendar je pa ministrstvo v svojem odloku izrečno pripomnilo, da velja sprejem v smislu neke ministerialne naredbe le izjemoma in samo za čas vojne, dokler ni na razpolago krščanske učne moči.

Trdovratno se vzdržuje govorica, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 K) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastoj. — Opozarjamo na današnji oglas »Srečkovnega zastopstva« v Ljubljani.

Dva hlapca

močna, trezna in poštena (eden vaje konj) se, isčeta. — Ponudbe na: F. Dolenz, veletrgovina v Kranju.

Christofov učni zavod

vpisuje od 28. junija 1916 naprej do koncem julija vsak dan od 12. do 3. ure popoldne v Sodni ulici št. 1. Na zavodu se letos otvorita dva tečaja: slovensko-nemški in od tega popolnoma ločeni nemški tečaj. — — — 1474

Poštna pomočnica

se sprejme pri c. kr. poštnem uradu v bližini Ljubljane. Pismene ponudbe sprejema uprava »Slovenca« pod št. 1680.

Valentin Klemenčič, naznanja vsem sorodnikom prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njegova ljubljena žena ozir. mati, gospa

Marija Klemenčič

po dolgi mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, v starosti 37. let, danes jutraj mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajnice se bo vršil v petek ob pol 6. uri popoldne iz hiralnice sv. Jožeta na pokopališču k sv. Križu. Blago pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin!

Ljubljana, dne 20. julija 1916.

Krojaškega učenca

sprejme L. Tomazin, Naklo na Gorenjskem.

Ako naročite

2569

in to nemudoma storite,

- 1 srečko avstrijskega rdečega križa
- 1 srečko ogrskega rdečega križa
- 1 srečko budimpeštanske padlika
- 1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz l. 1880
- 1 dobitni list 4% agr. hip. srečk iz l. 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk ozir. dobitnih listov samo 5 kron

12 zrebanj vsako leto, glavni dobitki 600.000 kron

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do

4000 frankov popolnoma zastonj!

Pojasnita in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 11, Ljubljana.

Prazne vreče

vsake vrste in v vsaki množini kupi in plača po najvišjih cenah trg. firma

J. KUŠLAN, Kranj, Gorenjsko.

Istotam se sprejmeta

trgovski pomočnik

in

učenec

Kmetijsko društvo v Vipavi

ima poleg mašnih vin tudi izvrstnega namiznega belega vina večjo zalogo po 135 kron hekto loco klet, in dober po 150 K. Kdor želi kupiti večjo množino, naj pride pokušati v Vipavo. — Načelstvo.

Za c. kr. glavno zalogo tobaka v Ajdovščini se išče za takojšnji nastop paštena in zanesljiva

prodajalka

vešča tudi nemščine.

1681

V ježi izurjen častniški

jahalni konj

(kobila) 9 let star je na prodaj. — Pojasnila: Dunajska cesta 75. 1689

Suhe gobe, vinski kamen, med, vosek, kumano in janež ter sploh vse deželne pridelke kupi veletrgovina

Anton Kolenc, Celje.

Isto tako tudi vsako množino raznovrstnih praznih sodov in vreč.

Izjava.

Podpisana Marija Loboda iz Dola prekliče žalitev, ki jo je izrekla proti g. Avguštinu Fabjanu, organistu iz Dola, in se mu zahvali, da je odstopil od kazenskega postopanja.

Dol, dne 9. julija 1916.

Marija Loboda.

Semena

za jesensko sejatev kakor: rdečo deteljo, repo, motovilec, špinačo in drugo kakor tudi — ptičjo krmo priporoča —

Sever & Urbanič
Ljubljana.

ZAHVALA.

Ginjani tako globokega in odkritosrčnega sočuvstvovanja ob bridki izgubi ljubljene, nepozabnega nam papana, se pri srčno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so blagemu rajnemu v toliki meri izkazali zadnjo čast. Posebej se še zahvaljujemo častiti duhovščini, slavnemu zastopstvu južne železnice, vsem gospodom pevcem, ki so se s tako milim petjem poslovili od dragega umrlega, nadalje učiteljstvu in ljubim otročičem licejske ljudske šole, ki so ga spremljali tja do groba, kakor vsem, ki so mu poklonili cvetja v zadnji pozdrav.

Najtoplejša zahvala tudi onim, ki so mu s tolažilnimi besedami olajšali zadnje ure.

Ljubljana, 20. julija 1916.

Globoke potra rodbina Gomilšek — Dr. Skof.

Zahvala.

Povodom nenadomestne izgube nepozabnega nam soproga, očeta, starega očeta, strica in tasta, gospoda

Mihaela Jakše

izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo za vse dokaze sočustva in ljubezni zlasti za tako obilo udeležbo pri pogrebu dragega ranjkega. Posebna zahvala pa bodi prečistiti domači in sosedni duhovščini za večkratne obiske in tolažbo v boleznih in za spremstvo na njegovi zadnji poti.

V ROBU, dne 18. julija 1916.

Žalujoče rodbine: Jakše, Štrukelj, Dornig.

Zahvala.

Najiskrenejše se zahvaljujemo vsem, ki so nas sočutno tolažili v naši brezmejni žalosti ob nenadni smrti našega ljubljence

ŽIVKA

V LJUBLJANI, dne 20. julija 1916.

Žalujoči prof. Tavčarjevi.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskrenoljubljena hči, oziroma sestra, svakinja in tetka, gospodična

ANA JELENEC

danes, dne 17. julija ob pol 12. dopoldne, po dolgi in mučni bolezni v cvetni dobi 24 let mirno in Bogu vdano za vedno zaspala.

Pogreb predrage rajnice se vrši v sredo 19. julija ob 10. uri dopoldne iz Kandije na pokopališču v Šmihelu.

Priporočamo jo v prijazen spomin.

V Kandiji in Metliki, dne 17. julija 1916.

Žalujoči rodbini Jelenec in Mucha.

Naš preljubi sin in brat

Bogomir Fajdiga

absolvirani jurist, kadet domobranskega polka

Je padel dne 4. t. m. junaške smrti na čelu svoje čete na galiskem bojišču.

Zadnje počivališče je našel v nekem gorčiču ob strani svojih zvestih tovarišev.

Tvoje truplo krije zemljica tuja, naša srca pa ti hranijo najlepši, neizbrisani spomin.

Sv. maša za dušnico se bo darovala v soboto, dne 22. julija ob 8. uri v farni cerkvi.

Kranj, dne 20. julija 1916.

Ignacij Fajdiga
gimnazijski ravnatelj, oče.

Palmira Fajdiga
mati.

Dr. Božidar, asist. zdravnik (v rus. ujet.); Slavko, kad. aspirant (na južno-tirolski fronti); Dragotin, enol. prost. (kot invalid na dopustu); Miljutin, gimnazijec bratje. — Marija, Ana, Melanija, Palmira, učiteljice sestre.

THE VERA American Shoe

za gospode in dame
iz Amerike.

Moderno
priležno
lično
ceno
trpežno

Edina prodaja:

čevljarica
F. Szantner

Ljubljana
Selenburgova ulica 4

Made by
Rice & Hutchins
Boston, Mass. U.S.A.

